

Метамодерна постфігуративність як риторика афективної пам'яті

Артеменко Андрій Павлович
доктор філософських наук, професор,
професор кафедри методологій крос-культурних
практик
Харківська державна академія дизайну і мистецтв

Задачі дослідження

- (1) виявити, яким чином художня свідомість метамодерну використовує образи минулого для створення емоційного резонансу з глядачем;
- (2) позначити як відбувається трансформація постфігуративного досвіду від нормативної передачі знання до емпатійної реконфігурації афекту;
- (3) з'ясувати як ця практика впливає на формування нової мистецької етики й чуттєвості.

- Постфігуративність - це тип культури, в якому молодше покоління засвоює норми, поведінку та символічні структури старших — інерційно, без їх радикальної реінтерпретації.

Маргарет Мід

Кен Уайт

James McNaught

Майкл Чепмен

Газі Сансой

Мурат Палта

Фрэнсис
Ливингстон

Стивен Мегсиг

Арнау Алемани

Висновки

- Постфігуративність метамодерну є не стільки історичною категорією, скільки інструментом емоційного пізнання і культурного співналаштування.
- Метамодерна постфігуративність постає як стратегія збереження і реконфігурації чуттєвого зв'язку з минулим, що має як естетичне, так і політичне значення в умовах постцифрової культури.